

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદની ઉચ્ચ અદાલતમાં

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૨૯૭/૧૯૯૬

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ. વાય. કોગ્જે

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી સમીર જે. દવે

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા.	ના.

=====

ગુજરાત રાજ્ય

વિરુદ્ધ

જગદીશ વિરાજી કુઠુઆ અને અન્ય

દેખાવ:

એમ. એસ. મોનાલી એચ. ભટ્ટ, અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે એપ્લિકેશન
વિરોધી (ઓ)/પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૪ માટે ઉદ્વંધન
શ્રી સોરિન એ શાહ (૭૯૧) વિરોધી (ઓ)/પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર માટે.
૧,૨,૩,૫

કોરમ:માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ. વાય. કોઝે

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી સમીર જે. દવે

તારીખ:૨૬/૦૩/૨૦૨૫

મૌખિક ચુકાદો

(દ્વારા માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ. વાય. કોઝે

૧. ૧૯૯૪ના સેશન્સ કેસ નં.૨૨ માં કર્ણ-ભુજના એડિશનલ સેશન્સ જજ
દ્વારા પસાર કરાયેલા ૦૩.૦૧.૧૯૯૬ ના ચુકાદા અને નિર્દોષ જાહેર કરવાના
આદેશ સામે ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતાની કલમ ૩૭૮ હેઠળ અપીલકર્તા-રાજ્ય
દ્વારા હાલની અપીલ પસંદ કરવામાં આવે છે.વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા

સેશન્સ કોર્ટે પ્રતિવાદીઓને આઈપીસીની કલમ ૩૦૪બી, ૩૦૬,૪૯૮એ, ૧૧૪,૫૦૪,૩૨૫ અને દહેજ પ્રતિબંધ અધિનિયમની કલમ ૪ હેઠળ ગુનાઓ માટે નિર્દોષ જાહેર કર્યા હતા.

૨. ૧૨.૦૯.૨૦૨૩ તારીખના આદેશ દ્વારા, અપીલ રદ કરવામાં આવી હતી. પ્રતિવાદી-આરોપી નં.૪-તેજબાઈ વિરજી કતુઆ, જે ૦૬.૦૫.૨૦૨૩ પર મૃત્યુ પામ્યા હતા.

૩.આ એક એવો કેસ છે જેમાં મૃતકના લગ્ન ૧૬.૦૫.૧૯૯૩ પર આરોપી નંબર ૧ સાથે થયા હતા.આરોપી નંબર ૨,૩ અને ૫ મૃતકના સાળા છે અને આરોપી નંબર ૪, મૃતક હોવાથી, મૃતકની સાસુ હતી.આરોપીઓએ દહેજ માટે મૃતકને કથિત રીતે હેરાન કર્યો હતો અને ફૂરતા કરી હતી.૨૨.૧૨.૧૯૯૩ પર, જ્યારે મૃતક તેના માતાપિતાના ઘરે હતો, ત્યારે આરોપી નંબર ૨ થી ૫ ત્યાં ગયો, તેની સાથે દુર્વ્યવહાર કર્યો અને છૂટાછેડાની માંગ કરી.આ કારણે મૃતકએ પોતાના પર કેરોસીન છાંટીને આત્મહત્યા કરી લીધી હતી.આ સંબંધમાં ૨૨.૧૨.૧૯૯૩ પર ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી.

૪. અપીલકર્તા-રાજ્ય માટે વિદ્ધવાન એપીપીએ રજૂઆત કરી હતી કે તે મૃત્યુની ઘોષણાનો કેસ છે, જેમાં મૃતકએ પોતે આ ઘટના વર્ણવી છે અને દરેક પ્રતિવાદી-આરોપીની ભૂમિકા વર્ણવી છે.

૪.૧ એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે ઘટના સમયે મૃતકની ઉંમર માત્ર ૨૦ વર્ષની હતી અને લગ્નનો સમયગાળો માત્ર ૭ મહિનાનો હતો અને તેથી, તે પ્રતિવાદીઓ-આરોપી દ્વારા આત્મહત્યા માટે ઉશ્કેરવાનો સ્પષ્ટ કેસ છે, જે સ્પષ્ટપણે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૫ અને ૩૦૪ બી ના ઘટકોને આકર્ષિત કરે છે.

૪.૨ એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે કાર્યવાહીના કેસને ટેકો આપવા માટે સંખ્યાબંધ મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવા છે, જેને સેશન્સ કોર્ટે નકારી કાઢ્યા છે.

૫. આની સામે, પ્રતિવાદીઓ-આરોપીઓના વિદ્ધાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે તે પાછળથી વિચારવાનો સ્પષ્ટ કેસ છે કારણ કે ૨૨.૧૨.૧૯૯૩ પરની પ્રારંભિક ફરિયાદમાં, મૃતકએ માત્ર પ્રતિવાદી-આરોપી નં.૨,૩ અને ૫, એટલે કે મૃતકની સાળીના નામ આપ્યા હતા અને તે ૪ દિવસે થોડા સમય પછી, તેણે પ્રતિવાદી નંબર ૪ (મૃત હોવાથી) ને ફસાવ્યો હતો.

પ.૧ એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે ફરિયાદ નોંધવા અને મૃત્યુની ઘોષણા વચ્ચે સમયની અથડામણ છે, કારણ કે ફરિયાદ ૧૨;૩૦ વાગ્યે નોંધવામાં આવી હતી વાગ્યે ૨૨.૧૨.૧૯૯૩ પર અને તે પછી તરત જ ૧૨:૩૫ થી ૧૨:૪૫ વાગ્યે નોંધવામાં આવી હતી; વાગ્યે મૃત્યુની ઘોષણા નોંધવામાં આવી હતી અને તેથી, તે ફરિયાદી પક્ષના કેસ પર વાદળ મૂકે છે.

પ.૨ એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે તબીબી પુરાવા અનુસાર, મૃતક ૯૦ ટકાથી વધુ દાઝી ગયો હતો અને તેથી, મૃતક માટે ફરિયાદ કરવી અશક્ય હતી અને ત્યારબાદ મૃત્યુની ઘોષણા કરવામાં આવી હતી.

પ.૩ એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે તપાસ અધિકારીએ પોતે પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે મૃત્યુની ઘોષણામાં ઉલ્લેખિત સમય ખોટો છે.

૬. પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને દસ્તાવેજોને રેકૉર્ડ પર જોયા પછી, એવું લાગે છે કે ફરિયાદી પક્ષનો કેસ મુખ્યત્વે મૃત્યુની ઘોષણા અને મૃતક દ્વારા કરવામાં આવેલી ફરિયાદો પર આધારિત છે.

૭. પ્રતિવાદી-આરોપી સામે કેસ સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદી પક્ષે નીચેના સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે:—

શ્રી નં.	સાક્ષીનું નામ	પીડબ્લ્યુ નં.	એક્કો. નં.
૧	કાલિદાસ વેલજી ચાવડા	૧	૧૬
૨	નરશી જમનાદાસ	૨	૨૬
૩	પાલી રાયશી	૩	૨૮
૪	જયંતીલાલ હંસરાજ ઠક્કર	૪	૩૦
૫	પોપટલાલ કરસનદાસ વાઘેલા	૫	૩૨
૬	વિરુબેન કાલિદાસ	૬	૩૩
૭	ડૉ. ચંદ્રકાંત માવજીભાઈ આચાર્ય	૭	૩૫
૮	ડૉ. દયાળભાઈ માવજીભાઈ ભટ્ટા	૮	૩૯
૯	કેસરબેન જગદીશ	૯	૪૨
૧૦	મોહન કાલિદાસ	૧૦	૪૩
૧૧	શિવરામ સુખદેવ	૧૧	૪૮
૧૨	જસવંતસિંહ કચરાજી ચાવડા	૧૨	૫૪

૭.૧ ફરિયાદી પક્ષે નીચેના દસ્તાવેજ પુરાવાઓ નોંધ્યા હતા:—

શ્રી નં.	સાક્ષીનું નામ	એક્કો. નં.
૧	ચાર્જ કરો	૧
૨	પંચનામા માર્ક ૭/૨	૨૭

૩	પંચનામાની પૂછપરછ કરો	૨૯
૪	મૃત્યુની ઘોષણા	૩૧
૫	વડાપ્રધાનની નોંધ	૩૭
૬	મૂળ ફરિયાદ	૫૫
૭	મૃતકોનું નિવેદન અને મોકલતા પત્રો	૫૬

૮. ફરિયાદ આંક.૫૫ અને ૫૬ પરથી, એવું લાગે છે કે વૈવાહિક વિખવાદને કારણે, ફરિયાદી (મૃત હોવાથી), તેના મામાના ઘરે રહેતી હતી જ્યારે આરોપી વ્યક્તિઓ તેને કથિત રીતે વૈવાહિક ઘરે પાછા લઈ જવા માટે ત્યાં પહોંચ્યા હતા, પરંતુ ઝઘડો થયો હતો. જેમ જેમ તેની માતા આવી, બંને મહિલાઓ તેની માતાને મારવા દોડી ગઈ અને મૃતકને મારવા પણ દોડી ગઈ.ત્યારબાદ તેઓ ત્યાંથી ચાલ્યા ગયા હતા.પછી તેના પિતા આવ્યા.તેથી, મૃતકએ તેને તેની કાકી (ફોઈ) ના ઘરે મળ્યા પછી ઝઘડાનું સમાધાન શોધવાનું કહ્યું અને તેઓ તેની કાકી (ફોઈ) ના ઘરે જઈ રહ્યા હતા.તેણીએ બંને મહિલાઓના નામ તેણીની સાળી (જેઠાણી) ભાગીબાઈ અને સાળી (નણંદ) રતન તરીકે જણાવ્યા છે.મૃતકએ આ નિવેદનમાં એ હકીકત દર્શાવી નથી કે કોઈ આરોપી વ્યક્તિએ તેને અથવા તેણીની માતાને માર માર્યો હતો.મૃતકએ માત્ર એ હકીકત જણાવી છે કે આરોપી વ્યક્તિઓએ ઝઘડો કર્યો હતો.એટલું જ નહીં, તેમણે કહ્યું છે કે ભાગિબેન અને

રતનએ છૂટાછેડાની માંગ કરી હતી.મૃતકએ એક્ઝિબિટ પપની ફરિયાદમાં છૂટાછેડાની માંગ માટે દહેજની માંગ વિશે જણાવ્યું નથી.

૯. એવું લાગે છે કે આઈઓ-પી. ડબલ્યુ. નં.૧૨, આંક.૫૪ ના નિવેદન અનુસાર, ફરિયાદ આંક.૫૫ પૂરી થયા પછી, મૃતકએ તેને ફરીથી વધુ ફરિયાદ નોંધવા કહ્યું, જે આંક.૫૬ પર છે, જેમાં મૃતકએ જાહેર કર્યું કે તેની સાળી (નણંદ) અને અન્ય સાળી (જેઠાણી) ભાગિબેને અપમાનજનક શબ્દોનો ઉપયોગ કર્યો હતો.તે સમયે તેની સાસુ પણ આવી હતી.તેણીએ એમ પણ જણાવ્યું હતું કે તેઓ અપમાનજનક શબ્દો બોલતા હતા અને માર મારતા હતા અને આ કારણોસર, મૃતક પોતે કેરોસીન છાંટીને આગ ચાંપી દે છે.તેણીએ તેની અન્ય સાળી (નણંદ) મણિબેન આરોપી નં. ૫ તેણીના પ્રદર્શન ૫૬ ના નિવેદનમાં.તેણીએ પ્રદર્શન ૫૫ અને ૫૬ સમાપ્ત થાય ત્યાં સુધી દહેજની સત્તામણી અંગેની હકીકત વિશે જણાવ્યું નથી.

૧૦. ફરિયાદ આંક.૫૬ પર નજર કરીએ તો એવું લાગે છે કે મૃતકએ કહ્યું છે કે તેણે પોતે કેરોસીન છાંટીને આગ લગાવી દીધી હતી.ત્યારબાદ, તેણીએ કહ્યું છે કે તેનો પતિ લગ્ન પછી દહેજ વિશે તેને ઠપકો આપતો હતો.આ બે વાક્યો વચ્ચે અલગ-અલગ પેનનો ઉપયોગ કરીને આ શબ્દો અલગ-અલગ હસ્તાક્ષરમાં હોય તેવું લાગે છે.જો મૃતક ફરિયાદ આંક.૫૫ નોંધ્યા પછી પૂરતી તંદુરસ્ત હોત, તો

તેણે ફરિયાદ આંક.૫૬ માં દહેજની બાકીની મહત્વપૂર્ણ વિગતો આપી હોત.આવા સંજોગોમાં, તે સ્પષ્ટપણે દેખાય છે કે મૃતકએ દહેજ વિશે જણાવ્યું નથી અને તે જ રીતે તે પછીથી ફરિયાદ આંક.૫૬ માં દાખલ કરવામાં આવે છે.તેથી, મૃતકની આંક.૫૫ અને ૫૬ની ફરિયાદો વિશ્વસનીય હોવાનું કહી શકાતી નથી.

૧૧. પીડબ્લ્યુ નં.૪-શ્રી જયંતીલાલ હંસરાજ ઠક્કર, આંક.૩૦ એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ હતા, જેમણે મૃતકની મૃત્યુની ઘોષણા આંક.૩૧ રેકૉર્ડ કરી હતી, જેમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે તેમના નાંદ/સાળી (પતિની બહેન) તેમના પિતા તેમજ તેમના જેઠાણી/અન્ય મોટી સાળી (મોટા સાળીની પત્ની) ના ઘરે આવ્યા હતા.મૃતકએ આ નિવેદનમાં કોઈનું નામ લીધું નથી.જો કે, ત્યારબાદ, કેટલાક સુધારા/ફેરફારો કર્યા પછી, તેણીના નાંદ/સાળીનું નામ, એટલે કે. ત્યારબાદ મણિ અને તેની સાસુના નામનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.ત્યારબાદ મૃતકએ આ નિવેદનમાં ૩ વખત જેઠાણી અને નાંદ (તેના સાસુ-સસરા પરિવારના કન્યાના સંબંધીઓ) શબ્દોનો ઉપયોગ કર્યો છે, પરંતુ ક્યારેય જેઠાણી અને નાંદના નામોનો ઉલ્લેખ કર્યો નથી.તેથી, આ સાસુના નામનો અથવા ઉલ્લેખ પછીથી સામેલ કરવામાં આવ્યો છે.તેથી, તે તદ્દન શક્ય છે કે આ નામો પાછળથી તેમના નિવેદનમાં કોઈ અજ્ઞાત હેતુ માટે ઉમેરવામાં આવ્યા હોય.

૧૨. તેણીના મૃત્યુના નિવેદનમાં, મૃતકએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે તેણીની જેઠાણી અને નાંદ ૧૧ વાગ્યે તેના ઘરે આવ્યા હતા:૩૦ ઘડિયાળ અને તેણી સાથે અપમાનજનક શબ્દો બોલ્યા અને પછી તેઓ ત્યાંથી ચાલ્યા ગયા.ત્યારબાદ તેણે પોતે તેના પર કેરોસીન છાંટ્યું અને આત્મહત્યા કરી લીધી.એ જ રીતે, ૧૧ નો સમય:૩૦ ફરિયાદ આંક.૫૫ માં સવારની ઘડિયાળનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.જો મૃતકને ૧૧ વાગ્યે હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યો હોય તો:૦૫ ૦ 'ઘડિયાળ, ડૉ. ચંદ્રકાંત આચાર્ય, પીડબ્લ્યુ નંબર ૭, આંક.૩૫ દ્વારા જણાવ્યા મુજબ, પછી ૧૧ વાગ્યે બનેલી ઘટનાની કોઈ શક્યતા નથી:૩૦ ઘડિયાળ.તેનો અર્થ એ છે કે ઉલ્લેખિત સમય પણ કાર્યવાહીના કેસને શંકાસ્પદ બનાવે છે.

૧૩. એવું પણ જણાય છે કે મૃત્યુની ઘોષણા આંક.૩૧ છાપેલી પ્રશ્નાવલીના આધારે નોંધવામાં આવી છે અને ઉપરોક્ત હકીકતો સાચી છે તે હકીકત પણ તેમાં પહેલેથી જ ફોટોકોપી કરવામાં આવી છે અને હકીકત એ છે કે કોઈ પણ તેના પલંગની સામે ઊભું નથી તે પણ તેમાં નોંધવામાં આવ્યું છે.તેનાથી વિપરીત, તે જણાવે છે કે એક વ્યક્તિ તેની સંભાળ રાખવા માટે તેની સાથે હાજર હતી એટલે કે, તેણે નિવેદનમાં અગાઉથી જે હકીકત તૈયાર કરી હતી તે તેના દ્વારા બહાર પાડવામાં આવી નથી અને તેથી, આ નિવેદન કોઈ પણ નબળાઈ વિના દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યું નથી.જ્યારે કોઈ એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ આપું

નિવેદન નોંધે છે, ત્યારે તે સમયે તેણે પ્રસ્તાવલીના રૂપમાં આવું નિવેદન સંપૂર્ણપણે નોંધવું જોઈએ.એવું લાગે છે કે એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટે આ નિવેદન પોતાની રીતે તૈયાર કર્યું છે અને તેથી આ નિવેદન સ્વીકારી શકાતું નથી.

૧૪. તેથી, તપાસ અધિકારીની જુબાનીમાંથી પણ, ફરિયાદી પક્ષે પોતે જ ઘટનાની ઘટનાના સંદર્ભમાં બે સંભવિત સિદ્ધાંતો આપ્યા હતા.જેમ કે ફરિયાદી પક્ષે પોતે જ ગુનાને લગતા બે સિદ્ધાંતોનો પ્રચાર કર્યો છે, તે આરોપી વ્યક્તિઓ છે જે લાભ મેળવશે.

૧૫. લગ્નના ટૂંકા ગાળાના આધારે કાર્યવાહીના કેસને ધ્યાનમાં લેતા જેમાં ઘટના બની છે અને પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૧૧૩ બી લાગુ કરીને, કોર્ટ શૂર સિંહ અને અનરના કિસ્સામાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયનો સંદર્ભ લઈ શકે છે. વિ. ઉત્તરાખંડ રાજ્ય, એઆઈઆર ૨૦૨૪ એસસી, ૪૫૫૧ માં અહેવાલ આપ્યો છે, જેમાં પેરા-૧૩ માં સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ ચુકાદો આપ્યો છે:-

“૧૩. જ્યારે 'દહેજ મૃત્યુ' ના ઉપરોક્ત તમામ ઘટકો સાબિત થાય છે, ત્યારે આરોપી સામે પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૧૧૩-બી ૮ હેઠળ ધારણા કરવામાં આવે છે કે તેણે 'દહેજ મૃત્યુ' નો ગુનો કર્યો છે.મહત્વની બાબત એ છે કે કલમ ૧૧૩-બી હેઠળની ધારણા દહેજ માટેની કોઈપણ

માંગના સંબંધમાં ફૂરતા અથવા સતામણીના કૃત્યના સંદર્ભમાં નથી, જે 'દહેજ મૃત્યુ' ના ગુનાના આવશ્યક ઘટકોમાંનું એક છે. જો કે, આ ધારણા આરોપી દ્વારા 'દહેજ મૃત્યુ' ના ગુનાના સંબંધમાં છે જ્યારે 'દહેજ મૃત્યુ' ના તમામ આવશ્યક ઘટકો પુરાવાના સામાન્ય નિયમ દ્વારા વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થાય છે, જેનો અર્થ છે કે 'દહેજ મૃત્યુ' ના ગુનાના આવશ્યક ઘટકોને સાબિત કરવા માટે કાર્યવાહી પર ભાર છે.”

૧૬. સતબીર સિંહ અને અનરના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલત. વિ. હરિયાણા રાજ્ય, (૨૦૨૧) ૬ એસ. સી. સી., ૧ માં અહેવાલ આપ્યો છે, જ્યારે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૪ બી અને ભારતીય પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૧૧૩ બી સાથે વિશિષ્ટ રીતે કામ કરે છે, ત્યારે સારાંશ નીચે મુજબ છે:—

“૩૮. પુનરાવર્તનની કિંમત પર, કલમ ૩૦૪ બી, આઈ. પી. સી. કલમ ૧૧૩ બી, પુરાવા અધિનિયમ હેઠળનો કાયદો નીચે સારાંશ આપી શકાય છે:

૩૮.૧ કલમ ૩૦૪ બી, આઈ. પી. સી. નું અર્થઘટન કન્યા દહન અને દહેજની માંગ જેવી સામાજિક દુષ્ટતાને અંકુશમાં લેવાના કાયદાકીય ઉદ્દેશને ધ્યાનમાં રાખીને થવું જોઈએ.

૩૮.૨ ફરિયાદી પક્ષે પહેલા આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૦૪ બી હેઠળ ગુનાની રચના કરવા માટે જરૂરી ઘટકોનું અસ્તિત્વ સ્થાપિત કરવું જોઈએ. એકવાર આ ઘટકો સંતુષ્ટ થઈ જાય પછી, કલમ ૧૧૩ બી, પુરાવા અધિનિયમ હેઠળ પૂરી પાડવામાં આવેલ કાર્યકારણની નકારી શકાય તેવી ધારણા આરોપી સામે કામ કરે છે.

૩૮.૩ કલમ ૩૦૪ બી, આઈ. પી. સી. માં દેખાતા "ટૂંક સમયમાં પહેલાં" શબ્દસમૂહનો અર્થ 'તાત્કાલિક પહેલાં' એમ ન કરી શકાય. ફરિયાદી પક્ષે દહેજ મૃત્યુ અને પતિ અથવા તેના સંબંધીઓ દ્વારા દહેજની માંગણી માટે ફૂરતા અથવા સતામણી વચ્ચે "નિકટવર્તી અને જીવંત કડી" નું અસ્તિત્વ સ્થાપિત કરવું આવશ્યક છે.

૩૮.૪ કલમ ૩૦૪ બી, આઈ. પી. સી. મૃત્યુને હત્યાના અથવા આત્મહત્યાના અથવા આકસ્મિક તરીકે વર્ગીકૃત કરવામાં કબૂતરોના છિદ્રનો અભિગમ અપનાવતી નથી. આવા બિનવર્ગીકરણનું કારણ એ હકીકત છે કે "સામાન્ય સંજોગો કરતાં અન્યથા" થતું મૃત્યુ, કિસ્સાઓમાં, હત્યા અથવા આત્મહત્યા અથવા આકસ્મિક હોઈ શકે છે.

૩૮.૫ કલમ ૩૦૪ બી ની અનિશ્ચિત પ્રકૃતિને કારણે, આઈપીસી ૧૧૩ બી સાથે વાંચે છે, પુરાવા અધિનિયમ, ન્યાયાધીશો, કાર્યવાહી અને બચાવ પક્ષે સુનાવણી દરમિયાન સાવચેત રહેવું જોઈએ.

૩૮.૬ તે ગંભીર ચિંતાનો વિષય છે કે, ઘણીવાર, ટ્રાયલ અદાલતો આરોપીના બચાવ અંગે ખાસ પૂછપરછ કર્યા વિના, ખૂબ જ આકસ્મિક અને સરસરી રીતે કલમ ૩૧૩, સીઆરપીસી હેઠળ નિવેદન નોંધે છે.એ નોંધવું જોઈએ કે કલમ ૩૧૩, સીઆરપીસી હેઠળ આરોપીની તપાસને માત્ર પ્રક્રિયાગત ઔપચારિકતા તરીકે ગણી શકાય નહીં, કારણ કે તે નિષ્પક્ષતાના મૂળભૂત સિદ્ધાંત પર આધારિત છે.આ ઉપરોક્ત જોગવાઈમાં કુદરતી ન્યાય "ઓડી અલ્ટરમ પાર્ટેમ" ના મૂલ્યવાન સિદ્ધાંતનો સમાવેશ થાય છે કારણ કે તે આરોપીને તેની સામે દેખાતી ગુનાહિત સામગ્રી માટે સમજૂતી આપવા સક્ષમ બનાવે છે.તેથી, તે અદાલત પર કાળજી અને સાવધાની સાથે, ન્યાયી રીતે આરોપીની પૂછપરછ કરવાની જવાબદારી લાદે છે.

૩૮.૭ અદાલતે દોષિત સંજોગો આરોપી સમક્ષ મૂકવા જોઈએ અને તેનો જવાબ માંગવો જોઈએ.આરોપીના વકીલ પર એ ફરજ પાડ મૂકવામાં આવે છે કે તે આઈપીસીની કલમ ૩૦૪ બી, કલમ ૧૧૩ બી, પુરાવા

અધિનિયમની લાક્ષણિકતાઓને ધ્યાનમાં રાખીને, સુનાવણીની શરૂઆતથી જ તેના બચાવને યોગ્ય સાવધાની સાથે તૈયાર કરે.

૩૮.૮ કલમ ૨૩૨, સીઆરપીસી પૂરી પાડે છે કે,

“જો ફરિયાદી પક્ષ માટે પુરાવા લીધા પછી, આરોપીની તપાસ કર્યા પછી અને આ મુદ્દા પર ફરિયાદી પક્ષ અને બચાવ પક્ષની સુનાવણી કર્યા પછી, ન્યાયાધીશ માને છે કે આરોપીએ ગુનો કર્યો હોવાના કોઈ પુરાવા નથી, તો ન્યાયાધીશ નિર્દોષ જાહેર કરવાનો આદેશ નોંધશે.આવી વિવેકબુદ્ધિનો ઉપયોગ ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા શ્રેષ્ઠ પ્રયાસોની જવાબદારી તરીકે થવો જોઈએ.”

૩૮.૯ એકવાર ટ્રાયલ કોર્ટ નક્કી કરે છે કે આરોપી કલમ ૨૩૨, સી. આર. પી. સી. ની જોગવાઈઓ અનુસાર નિર્દોષ જાહેર થવા માટે પાત્ર નથી, ત્યારે તેણે આગળ વધવું જોઈએ અને ખાસ કરીને 'બચાવ પુરાવા' માટે સુનાવણી નક્કી કરવી જોઈએ, જેમાં આરોપીને કલમ ૨૩૩, સી. આર. પી. સી. હેઠળ પૂરી પાડવામાં આવેલી પ્રક્રિયા અનુસાર પોતાનો બચાવ રજૂ કરવા માટે બોલાવવા જોઈએ, જે આરોપીને આપવામાં આવેલ અમૂલ્ય અધિકાર પણ છે.

૩૮.૧૦ એ જ રીતે, ટ્રાયલ અદાલતોએ ઝડપી સુનાવણીના અધિકાર જેવા અન્ય મહત્વપૂર્ણ વિચારોને સંતુલિત કરવાની જરૂર છે.આ સંબંધમાં, અમે ચેતવણી આપી શકીએ છીએ કે ઉપરોક્ત જોગવાઈઓનો વિલંબની ચુકિત તરીકે દુરુપયોગ થવો જોઈએ નહીં.

૩૮.૧૧ ઉપરોક્ત ઉપરાંત, પીઠાસીન ન્યાયાધીશે સજા સંભળાવતી વખતે અને યોગ્ય સજા આપતી વખતે આ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત માર્ગદર્શિકાનું પાલન કરવું જોઈએ.

૩૮.૧૨ નિઃશંકપણે, ઉપર ચર્ચા કર્યા મુજબ, દહેજ મૃત્યુનો ખતરો દિવસેને દિવસે વધી રહ્યો છે.જો કે, એવું પણ જોવા મળ્યું છે કે કેટલીકવાર પતિના પરિવારના સભ્યોને સામેલ કરવામાં આવે છે, તેમ છતાં તેઓ ગુનો કરવામાં કોઈ સક્રિય ભૂમિકા ધરાવતા નથી અને દૂરના સ્થળોએ રહે છે.આ કિસ્સાઓમાં, અદાલતે તેના અભિગમમાં સાવધ રહેવાની જરૂર છે.”

૧૭. તાત્કાલિક કેસમાં, રેકૉર્ડ પરની હકીકતો પરથી પ્રતિબિંબિત થાય છે કે મૃતક, વૈવાહિક વિખવાદને કારણે, પહેલેથી જ નોંધપાત્ર સમયગાળા માટે તેના

વૈવાહિક ઘરમાં રહેતો હતો અને આત્મહત્યાનું નિકટનું કારણ આપવા માટે પ્રતિવાદી-આરોપીના દૈનિક સંપર્કમાં નહોતો.

૧૮. રેકૉર્ડ પરથી એવું પણ જણાય છે કે મૃતક ૯૦ ટકાથી વધુ દાઝી ગયો હતો, જેમાં હોઠ અને જીભ પર દાઝી જવાનો સમાવેશ થાય છે. આવી સ્થિતિમાં, તે શંકાસ્પદ બને છે કે શું મૃતક ખરેખર મૃત્યુની ઘોષણા આપવા માટે સક્ષમ હતો કે નહીં.

૧૯. એ પણ નોંધવું જરૂરી છે કે મૃત્યુની ઘોષણા એ વ્યક્તિ દ્વારા મૃત્યુના કારણને લગતી ઘટનાઓનું વર્ણન છે, જે મૃત્યુ પથારી પર છે. જો કે, જો આવી વ્યક્તિની ઉલટ તપાસ કરવામાં ન આવે, તો તેના પુરાવાને ધ્યાનમાં લઈ શકાતો નથી. જો કે, ભારતીય પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૩૨ હેઠળ તેને પુરાવા તરીકે ધ્યાનમાં લેતી વખતે મૃત્યુની ઘોષણાને અપવાદ બનાવવામાં આવે છે. જો કે, આવા મૃત્યુની ઘોષણા રેકૉર્ડ કરતી વખતે, એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટે કેટલીક સાવચેતી રાખવી પડે છે. જો કે, વર્તમાન કેસમાં, આવી કોઈ સાવચેતી રાખવામાં આવતી નથી અને મૃત્યુની ઘોષણામાં સંખ્યાબંધ ઉમેરાઓ અને ફેરફારો છે, સમયની અથડામણ સાથે, જે મૃત્યુની ઘોષણા પર જ શંકા પેદા કરે છે અને તેથી, તેને ભારતીય પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૩૨ હેઠળ પુરાવા તરીકે લઈ શકાતી નથી. ઈરફાન ઉર્ફે નાકા વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્યના કેસમાં સર્વોચ્ચ

અદાલતે એઆઈઆર ૨૦૨૩ એસસીમાં અહેવાલ આપ્યો હતો. ૪૧૨૯, મુથુ કુટ્ટી અને અબ્ર કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાનો ઉલ્લેખ કરતી વખતે. વિ. પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર, ટી. એન. દ્વારા રાજ્ય, (૨૦૦૫) ૯ એસ. સી. સી. માં નોંધાયેલ, પેરા-૫૭ માં ૧૧૩ નીચે મુજબ છે.-

“૫૭. XXXX

૧૩ ૧૪ XXXX સુધી

૧૫. મૃત્યુદંડની ઘોષણા મોટા વજન માટે હકદાર હોવા છતાં, એ નોંધવું યોગ્ય છે કે આરોપી પાસે કોસ-એક્ઝામિનેશનની કોઈ સત્તા નથી. સત્યને બહાર લાવવા માટે આવી શક્તિ આવશ્યક છે કારણ કે શપથ લેવાની ફરજ હોઈ શકે છે. આ જ કારણ છે કે કોર્ટ એ વાત પર પણ ભાર મૂકે છે કે મૃત્યુની ઘોષણા એવી પ્રકૃતિની હોવી જોઈએ કે જેથી તેની ચોકસાઈમાં અદાલતનો સંપૂર્ણ વિશ્વાસ પેદા થાય. અદાલતે સાવચેતી રાખવી પડશે કે મૃતકનું નિવેદન શિક્ષણ, અથવા ઉશ્કેરણી અથવા કલ્પનાનું પરિણામ ન હતું. અદાલતને વધુ સંતોષ થવો જોઈએ કે હુમલાખોરનું નિરીક્ષણ કરવાની અને તેને ઓળખવાની સ્પષ્ટ તક મળ્યા પછી મૃતક માનસિક રીતે સ્વસ્થ હતો. એકવાર અદાલતને સંતોષ થાય કે ઘોષણા સાચી અને સ્વૈચ્છિક હતી, નિઃશંકપણે, તે કોઈપણ વધુ

સમર્થન વિના તેની સજાને આધારે કરી શકે છે.તે કાયદાના સંપૂર્ણ નિયમ તરીકે નિર્ધારિત કરી શકાતો નથી કે જ્યાં સુધી તેની પુષ્ટિ ન થાય ત્યાં સુધી મૃત્યુની ઘોષણા દોષિત હેરવવાનો એકમાત્ર આધાર ન બની શકે.સમર્થનની જરૂર હોય તેવો નિયમ માત્ર વિવેકનો નિયમ છે.”

૨૦. મૃતકની માતા-વીરુબેનની પી. ડબલ્યુ. નંબર ૬, આંક.૩૩ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી છે.તેણીના જુબાનીમાં તેણીએ જણાવ્યું છે કે જ્યારે મૃતકની સારવાર ચાલી રહી હતી ત્યારે તેણે આ બધી હકીકતો સાંભળી હતી.તેઓ બધા બેઠા હતા અને મૃતક મોટેથી મૃત્યુની ઘોષણા કરી રહ્યો હતો.તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે હોસ્પિટલમાં પહોંચ્યા પછી, મૃતકની સારવાર તરત જ શરૂ થઈ ગઈ હતી.ત્યારબાદ જ્યારે તે બહાર બેઠી હતી, ત્યારે તેણે આ ઘટના વિશે હકીકત સાંભળી હતી.

૨૦.૧ તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે જ્યારે તેણી બહારથી આવી રહી હતી, ત્યારે આરોપી નં.૨ થી ૫ બહાર જઈ રહ્યા હતા અને મૃતકને ગાળો આપી રહ્યા હતા અને સાક્ષીને જોઈને તેઓએ તેણી સાથે પણ ખરાબ શબ્દો બોલવાનું શરૂ કર્યું અને ના નો આરોપ લગાવ્યો. ૨ એ તેના હાથ પર લાકડા જેવો લેખ માર્યો અને ના નો આરોપ લગાવ્યો. ૩ થી ૫એ પણ તેને માર માર્યો હતો.હવે, પોલીસ સમક્ષ તેણીના નિવેદનમાં, તેણીએ જણાવ્યું નથી કે આરોપી નં.૨ થી ૫ ત્યાં

હાજર હતા.એટલું જ નહીં, તેણીને લાકડા જેવી વસ્તુથી મારવામાં આવી હતી તે હકીકત પણ આ સાક્ષી દ્વારા પોલીસ સમક્ષ જણાવવામાં આવી નથી.વધુમાં, આ સાક્ષીને લાકડા જેવી વસ્તુથી આંગળી પર ઈજા થઈ છે અને ડૉક્ટરના રેકૉર્ડ અનુસાર, તે ૧૧-૦૦ વાગ્યે હોસ્પિટલમાં ગઈ હતી.જો કે, તેણીએ ૩-૦૦ વાગ્યા સુધી ડૉક્ટરને તેની આંગળી બતાવી ન હતી અને તેની સારવાર પણ કરાવી ન હતી.

૨૦.૨ અદાલતે એફ. આઈ. આર. આંક.૫૫ નો અભ્યાસ કર્યો છે, જેમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે બે આરોપી મૃતક અને તેની માતા-વિરુબેનની હત્યા કરવા માટે તેમની પાછળ દોડી ગયા હતા અને પછીથી, સુધારા તરીકે, એફ. આઈ. આર. માં, આંક.૫૬, તેની સાસુ ઉમેરવામાં આવી હતી અને એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે તે પણ તેમને મારવા માટે તેમની પાછળ દોડી ગઈ હતી.આ હકીકતો આંક.૩૧ પર એકિઝક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષના નિવેદનમાં અગાઉ જણાવવામાં આવી નથી.તેથી, આ સાક્ષીનું સંસ્કરણ ગંભીર પ્રશ્નો ઉભા કરે છે કે શું આવી કોઈ વસ્તુ ખરેખર બની હતી કે નહીં.

૨૦.૩ અદાલતને એવું પણ જાણવા મળ્યું છે કે આ સાક્ષીએ પોલીસ સમક્ષ આપેલા નિવેદનમાં મહત્વની હકીકતો છુપાવી છે કે જ્યારે તે શાકભાજી ખરીદીને પરત આવી રહી હતી, ત્યારે ચારેય આરોપીઓએ તેને માર માર્યો હતો અને

તેમાંથી આરોપી નં.૨ લાકડી જેવી વસ્તુથી માર માર્યો, અને જ્યારે તે જઈ રહી હતી, ત્યારે બાળકો દોડી આવ્યા અને તેને જાણ કરી કે મૃતક બની ગયો છે.

૨૧. મૃતક પીડબ્લ્યુ નં.૧૦-મોહન કાલિદાસના ભાઈ, આંક.૪૩ એ પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે તેણે મૃતકને ઘરની બહાર નીકળતી જોઈ હતી જ્યારે તે સળગી રહી હતી.જો કે, કોઈને જાણવા મળ્યું છે કે આવા નિર્ણાયક અને મહત્વપૂર્ણ સાક્ષીની પોલીસ દ્વારા ૧૯ દિવસ સુધી તપાસ કરવામાં આવી ન હતી કારણ કે આ ઘટના ૨૨.૧૨.૧૯૯૩ પર બની હતી અને તેનું નિવેદન ફક્ત ૦૯.૦૧.૧૯૯૪ પર નોંધવામાં આવ્યું હતું, જે તપાસ અંગે ગંભીર શંકા ઉભી કરે છે.

૨૨. પીડબ્લ્યુ નં.૯-કેસરભાઈ જગદીશભાઈ, આંક.૪૨ મૃતકની સાળી (મૃતકના ભાઈની પત્ની) છે.તેણીના જુબાનીમાં, તેણીએ જણાવ્યું છે કે તેણે સમગ્ર ઘટના જોઈ હતી અને આરોપી વ્યક્તિઓને મૃતક અને વિરુબેન (સાક્ષીની સાસુ) ને માર મારતા જોયા હતા.જોકે, તે પાણી લેવા માટે બહાર ગઈ હતી અને તે સમયે મૃતકએ કેરોસીન રેડતા પોતાને આગ ચાંપી દીધી હતી.આ સાક્ષીનું આ સંસ્કરણ સાક્ષીની વિશ્વસનીયતા પર ગંભીર શંકા કરે છે અને અદાલતના અભિપ્રાયમાં, આ સાક્ષીને વિશ્વસનીય સાક્ષી ન કહી શકાય.

૨૩. પી. ડબલ્યુ. નં.૭-ડો. ચંદ્રકાંત આચાર્ય, આંક.૩૫ તેમના જુબાનીમાં જણાવે છે કે મૃતકને ૧૧ વાગ્યે તેમની પાસે લાવવામાં આવ્યો હતો:૦૫ તેણીની માતા વિરુબેન દ્વારા ઘડિયાળ.જો કે, મૃતકની વિરુબેન-માતા પોતે એ હકીકતને નકારી કાઢે છે કે તે મૃતક સાથે હોસ્પિટલમાં આવી હતી અને તેનાથી વિપરીત તે જણાવે છે કે તે પછીથી નજીકના ૩ વાગ્યે હોસ્પિટલમાં ગઈ હતી:૦૦ ઘડિયાળ.

૨૪. પીડબ્લ્યુ નં.૧૨-જશવંતસિંહ કચરાજી ચાવડા, આંક.૫૪ તપાસ અધિકારી છે.પોતાની જુબાનીમાં તેમણે જણાવ્યું છે કે તેમણે ફરિયાદ આંક.૫૫ લખી હતી અને ત્યારબાદ એકિઝક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા નિવેદન આંક.૩૧ નોંધવામાં આવ્યું હતું.હવે આ કેસમાં બે ઘટનાઓ છે.પ્રથમ ઘટના એ છે કે આરોપી નં.૨ થી ૫ મૃતકના ઘરે આવીને ઝઘડો કરીને તેની સાથે ઝઘડો કરીને પરત ફર્યા હતા.તે સમયે વિરુબેન આવે છે અને તેમની સાથે ઝઘડો કરે છે (આરોપી નં. ૨ થી ૫).ત્યારબાદ, વિરુબેન ઘરે આવે છે અને તેના સંબંધીઓ સાથે વાત કરવા જાય છે.આ સમય દરમિયાન, તેણીને સમાચાર મળે છે કે મૃતક બળી ગયો છે.આ સમાચાર મળતાં જ તે પાછી આવે છે.હવે, ફરિયાદ આંક.૫૫ અનુસાર, તેની માતા તે સમયે આવી હતી જ્યારે ઝઘડો ચાલી રહ્યો હતો અને આરોપી વ્યક્તિઓ તેને મારવા માટે તેની પાછળ દોડી ગયા હતા.તેના પિતા પણ ઘટના સ્થળે પહોંચ્યા હતા.પછી મૃતક અને તેના પિતાએ હંસાબેન અથવા

હિરાબાઈના ઘરે વાત કરવા જવાનું નક્કી કર્યું-જે નામ પુરાવાઓમાં ઉલ્લેખિત છે.તે દરમિયાન તેણીએ તેના પર કેરોસીન છાંટીને પોતાને આગ ચાંપી દીધી હતી.

રપ. ચંદ્રપ્પા અને અન્યના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલત. વિ. કર્ણાટક રાજ્ય, (૨૦૦૭) ૪ એસ. સી. સી., ૪૧૫ માં અહેવાલ આપ્યો હતો, જેમાં સુપ્રીમ કોર્ટે પેરા-૪૨ હેઠળ ચુકાદો આપ્યો છે:-

“ઉપરોક્ત નિર્ણયોમાંથી, અમારા માનવામાં આવેલા દષ્ટિકોણમાં, નિર્દોષ જાહેર કરવાના આદેશ સામે અપીલ સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે અપીલ અદાલતની સત્તાઓ સંબંધિત નીચેના સામાન્ય સિદ્ધાંતો બહાર આવે છે;

(૧) અપીલ અદાલતને એવા પુરાવાઓની સમીક્ષા, પુનઃમૂલ્યાંકન અને પુનર્વિચાર કરવાની સંપૂર્ણ સત્તા છે કે જેના આધારે નિર્દોષ જાહેર કરવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો છે.

(૨) ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ એ આવી સત્તાના ઉપયોગ પર કોઈ મર્યાદા, પ્રતિબંધ અથવા શરત મૂકી નથી અને હકીકત અને કાયદાના

બંને પ્રશ્નો પર, તે તેના પોતાના નિષ્કર્ષ પર પહોંચે તે પહેલાં પુરાવા પર અપીલ અદાલત;

(૩) વિવિધ અભિવ્યક્તિઓ, જેમ કે, 'નોંધપાત્ર અને અનિવાર્ય કારણો', 'સારા અને પર્યાપ્ત આધારો', 'ખૂબ જ મજબૂત સંજોગો', 'વિકૃત તારણો', 'સ્પષ્ટ ભૂલો' વગેરેનો હેતુ નિર્દોષતા સામેની અપીલમાં અપીલ કોર્ટની વ્યાપક સત્તાઓને ઘટાડવાનો નથી. પુરાવાઓની સમીક્ષા કરવાની અને પોતાના નિષ્કર્ષ પર આવવાની અદાલતની શક્તિને ઘટાડવાને બદલે નિર્દોષ જાહેર કરવામાં દખલ કરવા માટે અપીલ અદાલતની અનિચ્છા પર ભાર મૂકવા માટે આવા શબ્દસમૂહો 'ભાષાના વિકાસ' ના સ્વરૂપમાં વધુ છે.

(૪) જો કે, અપીલ અદાલતે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે નિર્દોષ જાહેર થવાના કિસ્સામાં આરોપીની તરફેણમાં બેવડી ધારણા છે. પ્રથમ, ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રના મૂળભૂત સિદ્ધાંત હેઠળ તેને ઉપલબ્ધ નિર્દોષતાની ધારણા કે જ્યાં સુધી તે કાયદાની સક્ષમ અદાલત દ્વારા દોષિત સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી દરેક વ્યક્તિને નિર્દોષ માનવામાં આવશે. બીજું, આરોપીએ તેની નિર્દોષતાને સુરક્ષિત કર્યા પછી, તેની નિર્દોષતાની

ધારણાને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા વધુ મજબૂત, પુનઃસ્થાપિત અને મજબૂત કરવામાં આવે છે.

(૫) જો રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના આધારે બે વાજબી તારણો શક્ય હોય, તો અપીલ અદાલતે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધાયેલા નિર્દોષતાના તારણમાં ખતેલ પહોંચાડવી જોઈએ નહીં.”

૨૬. કોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટના વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશનો પણ અભ્યાસ કર્યો છે અને આપેલા તર્ક સાથે સંમત છે.

૨૭. ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને, અદાલતનો અભિપ્રાય છે કે ફરિયાદી પક્ષ તેના કેસને વાજબી શંકાની બહાર સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે અને પ્રતિવાદી-આરોપીની તરફેણમાં કેસ બનાવવામાં આવ્યો છે.

૨૮. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, અપીલ થવાને પાત્ર છે અને આથી રદ કરવામાં આવે છે.આર એન્ડ પી ને સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટમાં પાછા મોકલવામાં આવે.

(એ. વાય. કોજે,ન્યાયમૂર્તી શ્રી)

(સમીર જે. દવે, ન્યાયમૂર્તી શ્રી)

વિષય:

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.